

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Nova in stara šola.

Že nekaj let sem prekatoliška stranka v nas in drugod z vso silo agituje za versko šolo. Sedanja šola velja tem ljudem za brezversko in vse, kar se slabega in hudega v sedanjem času prigodi, vse je plod novodobne brezverske šole. Mladina je popačena, kakor še nikdar. Da se pri tem ne bojé tudi včasih resnice zavijati, je čisto naravno, vajeni smo že toliko pobožnih lažij, da se več ne čudimo, če jih čitamo v prekatoliških naših listih. Posebno radi trdijo, da se zločinstva množé, odkar je uvedena nova šola, dasi statistika baš nasprotno dokazuje in so tudi zasedanja porotnih sodišč poslednja leta navadno precej krajša, nego so bila še pred desetimi leti. Po tem takem vsekako tudi nova šola dobrodejno upliva na javno pravno. Mi pa s tem nikakor ne rečemo, da je prejšnja konkordatska šola morda uprav slabo uplivala, temveč so bile razmere največ zaradi tega slabše, ker še šolski pouk ni bil tako razširjen. Tudi nam na misel ne pride, da bi duhovščini odrekli zasluge za šolstvo v prejšnjih letih, temveč le konstatujemo, da nova šola ni tako slaba, kakor se rado zatrjuje in da ni treba tacihi silnih agitacij proti njej.

Tudi socijalizmu in anarhizmu je uzrok odprava verske šole po trditvah klerikalnih listov. Da se ni odpravila verska šola in ž njo iz šole leskovka, bi teh dveh pošastij ne bilo in židovski in kristijanski kapitalisti bi lahko lepo mirno spali, državnikom bi ne bilo treba s socialnim uprašanjem beliti si glave in še celo državnemu zboru bi se pri razpustu ne bila mogla dati nezaupnica, da socialnih uprašanj razumel ni. Da celo nekateri ne baš klerikalni možje hočejo videti v sedanji šoli uzrok anarhizmu, to pa menda radi tega, ker se jim slika strah na steno in še neso toliko razmišljali, da je ta strah votel in ničev.

Kdor stvar natančneje preudari, bode kmalu spoznal, da se tudi v tem oziru novi šoli dela krivica. Uzrok socialnemu gibanju tiči drugje. Poslednja leta se je velika industrija močno razvila in spodbudila tako rekoč tla srednjemu stanu. Število delavcev po tovarnah se je močno pomnožilo

in hitro se približujemo dobi, ko po mestih ne bode srednjega stanu, ampak le bogatini in terpini nemanj, če se s kakimi radikalnimi naredbami ne prepreči sedanji tek stvari. Naravno je, da so take razmere kaj ugodna tla socijalizmu, posebno ker je pri mnogih podjetjih delavska mezda zares tako nizka, da se delavec več pošteno preživeti ne more, akoravno trpi, kakor črna živina.

Tudi se socijalizem lažje razširja, če veliko število delavcev dela v jedni tovarni, kakor poprejšnja leta, ko so bili delavci raztreseni pri raznih mojstrih. Sicer pa moramo opomniti, da vsaj pri nas v Avstriji večina socijalistov ni pohajalo še nove šole, katero imamo jedva 22 let, temveč še staro. S tem pa ne rečemo, da je le konkordatska šola to žalostno prikazen zakrivila, ker naš namen nikakor ni grditi stare šole, kakor nekateri grde novo.

Socijalizem se je razširil po vseh evropskih industrijalnih državah, pa tudi v Ameriki, naj že imajo tako ali pa tako šolo. Naš klerikalni dnevnik je sam nekoč zagovarjal Liechtensteinov predlog trdil, da v Prusiji že imajo versko šolo. Priznati pa nam mora, da se je socijalizem v Nemčiji veliko bolj razširil, seveda ne zaradi šolskih razmer, temveč ker je ondu velika industrija bolj razvita nego pri nas.

V Franciji je državna, ali recimo brezverska šola bolj iz novejšega časa, uvela se je pod Ferryjevo vlado, poprej je bilo šolstvo največ v rokah raznih redovnikov in redovnic, ali vender se je že davno v tej deželi anarhizem v najhujši obliki bil razvil. Že v juliju 1848. leta je bila socialna ustaja in uprav strašni so pa bili dogodki 1870. leta, ko se komunisti razgrajali po Parizu.

Blizu jednak uzrok, kakor sedanje socijalistično gibanje imela je velika francoska revolucija, ki se je odlikovala z vsemi mogočnimi strahotami, ali vender tedanji rod še ni pohajal moderne šole.

To se nam je zdelo potrebno omeniti, da čitatelji spoznajo, da uprašanje o verski šoli nikakor ni tako pereče, kakor nekateri zatrjujejo. Od nje nikakor ni zavisna blaginja Avstrije, pa tudi ne blaginja našega naroda. Zato ni nobenega poudara,

da bi mi morali v državni zbor odposlati le poslanca skrajnokatoliškega mišljenja, ki bi jezdili le uprašanje o verski šoli, temveč nam je v prvi vrsti gledati na njih narodno prepričanje, na njih gorečnost za prave naše potrebe.

Sedanji položaj tudi ni tak, da bi bilo misliti, da bodo konservativci v državnem zboru imeli izdaten upliv, ž njih pomočjo nam najbrž nikakor ne bode mogoče kaj doseči za našo narodnost. Verska šola z vsemi pritisklinami je torej le prisiljena bojna parola, za katero se mi ne moremo ogrevati, ker vsaj za slovenske pokrajine nema niti najmanjše praktične vrednosti. V nas ni bila, ni in ne bode vera v nevarnosti, pač pa je položaj opasen za narodnost našo in boj za obstanek je ob naših mejah vedno hujši. Poslanci naši, kot prvoborniki narodovi, morajo torej gledati in skrbeti, da nam gledé narodnih teženj kaj priboré. Iskati jim bode v tem oziru zaveznikov, s katerih pomočjo bode možno kaj doseči. Izvršitev narodnega programa je in ostane „suprema lex“ in kdor bode v tem oziru največ storil, stekel si bode največ zaslug. —a—

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 20. februvarja.

Ministerska prememba.

Govori se, da odstopi v kratkem poljedelski minister grof Falkenhayn in bode grof Wolanski imenovan poljedelskim ministrom. Grof Wolanski bil je pri onem obedu pri grofu Taaffeu, pri katerem sta bila tudi Hohenwart in Belcredi. On je bil jedini pri obedu, ki ni bil že minister. Pomenljivo je vsekako, da je bil vabljen, naj že postane minister ali ne.

Volilno gibanje.

V notranjem mestu Dunajskem, kjer je glavna domena židovskih liberalcev, si še dosedaj neso izbrali četrtega kandidata. Najbrž čakajo, da to mesto ponudijo kalcemu liberalnemu vodji, ki bode že propal v kakem drugem okraji.

Po dosedanjem volilnem gibanju soditi, zmagala bode na Dunaji polovica liberalcev, polovica pa protisemitov. Liberalci močno delujejo z denarjem in skušajo zasejati razpor mej protisemite, kar se jim je že deloma posrečilo.

LISTEK.

Zakaj se je pan Simon razjezil nad sv. Gothardom.

(Zgodovinska povest Kolde Malinskega; iz češčine preložil V. Benkovič.)

Odzvonilo je k opoludanski službi božji. Ljudstvo se je pričelo zbirati v cerkvi, najprej seveda žensko pokolenje, in sicer po starosti, starejši naprej, bodi si, da bi mogli sesti, bodi si, da bi se na pokopališču mogli povedati še kaj novega. Gospod učitelj pripeljal je mladež in razvrstivši jo pred pregrajo po letih v tri oddelke in naznanivši, kateri kantus se bode danes pel, odšel na kor, odkoder je še nekočkrat moral stopiti k pregraji ter krotiti bujno kri mladini tukaj s prigovarjanjem, tam s karanjem, zopet drugje z več ali manj urno zaušnico.

Na koro zbiral se je mej tem cvet sosedstva pri pultu latinske pevske bratovščine, ki je imela nalogo, pri popoludanski službi božji skrbeti za cerkveno petje; pri jutranji opravljala je to češka pevka bratovščina.

Sosedje stali so deloma pri stojalu, prelistujoč

velike graduale, išočé pesniji za nedeljo „Cantate“, deloma so sedeli na dolgi klopi v ozadji ter si pripovedovali o vsem možnem.

„Čez teden dnij imeli bomo svetogothardsko proščenje,“ izpregovori svetovalec Schodecký.

Sosedje pritrdijo.

„Dobro bi bilo, ko ki se podoba sv. Gotharda doli v presbiteriji malo popravila,“ predlaga svetovalec Arnošt; „ves zanemarjen je in odrgnen.“

O tem se prične živa razprava. Jedni so trdili, da tega ni treba, da je to malikovanje in da bi bilo najboljšo, sliko popolnoma odstraniti. Proti temu pa se je oglasila velika večina slik na korist in predlagalo se je, da bi jo na stroške bratovščine lepo popravili in polepšali.

Nastal je hud prepir mej stranko strogo luteransko, katera je hotela sliko kot staro šaro kar ven vreči, in stranko utrakvistično, katera se je, časteč stare običaje in tradicije, nagibala, kar se tiče češčenja podob, bolj h katolicizmu in ta je torej s proščenjem in spominom sv. Gotharda hotela ohraniti tudi njegovo podobo.

Jeden sam izmej svetovalcev in pevcev se ni zmenil za pričkanje, marveč je tiho sedeč na konci klopi, glavo podpiral z dlanmi; da ni sedaj pa sedaj dvignil glave, lahko bi se bilo mislilo, da je zaspal,

in zlomiselní tovariš je res učitelju nekaj šepetal, kazaje na sosedu.

Bil je to jeden izmej prvih svetovalcev, pan Simon Okrašovsky z Výchovce, ki je ta čas zavzemal baš mesto župana.

„Pošast ti švabska!“ zamrmral je pan Simon, da se je dobro slišalo in so se ljudje pričeli gori ozirati.

Stranka prenovitvi nasprotna je zmagala, ko jej je tako brezozirno pristopil župan, kateri je kot najstarejši svetovalec, jedini grbovni mož izmej njih in kot poznatelj pravic in starih navad, v občini mnogo veljal.

„No, no, pan Simon,“ izpregovori pa Matija, „ne veste li, da je bil ta mož, vladika apostolski, velik dobrotnik mladini in siromakom, tako da je v pregovor prišel in je mesto Slaný, izbravši si ga patronom, vedno pobožno častilo njegov spomin?“

„E, pan Matija, vi govorite o sv. Gothardu,“ vspamtuje se pan Simon, „hm, s tem jaz nemam ničesar opraviti in zelo spoštujem njegov spomin, jaz sem imel v mislih —“

Pri oltarji zazvoni. Bratovščina skoči k stojalom, in tako je bilo panu Simonu prihranjeno pojašnjevanje, v katero je bil zašel zavoljo svoje zamišljenosti, vender je bilo zajedno odkrito, da se

Razsodba upravnega sodišča.

Upravno sodišče je razsodilo, da so okrajni zastopi na Češkem, ki so dovolili svote za Husov spomenik, prestopili delokrog svoj, ker je delovanje okrajnih zastopov omejeno po zakonu le na okraj, spomenik Husov pa ne spada mej okrajne zadeve.

Ogerski primas.

Tudi vlada ogerska je za to, da se primatska nadškofija premesti iz Ostrogon v Budimpešto. Naučni minister bude pri imenovanju novega kneza primasa priporočal le tako osebo, ki se že naprej izreče, da je za tako premeščenje. Sploh pa bodo gledali, da pride na Simorjevo mesto mož, ki bode strogo madjarskega mišljenja. Pokojni primas je res močno podpiral madjarsko šolstvo, ali vendar je bil nekaterim gospodom v Budimpešti še premalo madjarsk in preveč rimsk.

Vnanje države.

Važna reforma

napoveduje se v Rusiji. Odpraviti hočejo pregnanstvo v Sibirijo administrativnim potom. To se je že dolgo zahtevalo v Rusiji, ali konservativna vlada se za to ni mogla odločiti. Za vlade pokojnega carja osvoboditelja so taka pregnanstva bila jako redka, pogostejša so pa bila pod vlado sedanjega carja, če tudi v istini ne tako pogosta, kakor so zatrjevali nasprotniki Rusije. Pa tudi hudodelcev ne bodo pošiljali v Sibirijo, temveč jih bodo naseljevali v družih obmejnih krajih, ko bodo poprej prestali kazen v ječah. Tako premembo priporoča komisija, ki se je bila sklicala v ta namen in je upanje, da se njeni sklepi potrdijo.

Porta in patrijarhat.

Znano je, da so grške cerkve v Carigradu odprli že božični dan, irada o sporazumenju mej Porto in patrijarhom izšla je pa pozneje. Kakor se sedaj poroča, je bilo temu to povod, da se je ruski veleposlanik bil v to zadevo umešal, ko je bilo že popolnem dogovorjena. Rusija se je potegnila sicer za patrijarha, ali poslednji vendar ni maral, da se ta stvar potem takoj reši, kajti mislil si je, ljudje bodo mislili, da on ni ničesa sam dosegel, temveč je Porta se udala le po pritisku Rusije, katera ni sprva ničesar hotela storiti v tej zadevi, da si jo je patrijarh celo pozviljal.

Bismark in nemški cesar.

Dunajski list ve povedati, da se je izjavil nemški cesar kaj nepovoljno o Bismarku, ki ne prestando ruje proti vladi. Rekel je: „Morda mož misli, da mi sme nagajati. Takoj, ko je ruvati začel, sem mu dal povedati: „Ti, nađejam se, da se kmalu udaš“, pa on se za to ni zmenil. Jaz ne vem, kaj veliki mož v Fridrichsruhe prav za prav hoče, ali stvar se bode enkrat nehala.“ Tako se je baje cesar Viljem izrazil pri banketu proti več gospodom in pri tem, kakor smo čitali v Dunajskem listu, zapretil s pestjo, rekoč: „Ich werde ihm schon zeigen!“

Tudi ministerski svet se je že bavil z Bismarkovim rovanjem in sklenil, da se bode v uradnem listu odgovarjalo na napade v Bismarkovih glasilih. Bismarkovo ime se pa tako dolgo ne bode imenovalo, dokler bivši kancelar sam ne stopi s svojim imenom na dan.

Dopisi.

Iz Velikovca 17. februvarja [Izv. dop.]

Kakor smo z veseljem pozdravili slovensko zmago v Šmarjeti in Tinjah, katera kraja sta se po trudapolnem delovanju in budem boji iztrgala iz nemško-liberalnih rok, s toliko večjo žalostjo vsprejeli smo

je pan Simon v mislih živo baval — s pošastjo švabsko, in to je bilo uzrok, da so pevci, ko je nastal za trenotek odmor, stikali glave ter se živo o nečem razgovarjali; da je bil predmet razgovora pan Simon, bilo je očitno, kajti govoreči so se neprestano ozirali vanj. Bilo je pa tudi o čem govoriti.

Pan Simon je bil že nekaj časa sem pomilovanja vreden. Pred tremi leti ostavila ga je za zmirom žena njegova Lida, s katero je bil četrto stoletja vse dobro in slabo v zakonskem stanu prenašal. A pan Simon ni ostal popolnoma sam. Ostala je pri njem njegova sestra Školastika, katera je, ohranivši si poštenost in devištvo do sive starosti, vodila z veliko preudarnostjo dom in obširno gospodarstvo. Ostala mu je tudi jedina njegova hči, s katero ga je bila njegova žena takoj prvo leto njiju zakona obdarila.

Lucija ni bila baš dražestna, bila je neki jako podobna svoji ranjki materi, katero je pan Simon vzel radi imena, a Lucija je bila slovečega rodu, bila je grbovna, in pan Simon niti slišati ni hotel, da bi bil njegov zet brez grba; in zet bi se kmalu našel, kajti rektor bakalar Šip je kar norel za Lucijo, odkar je bil zvedel, da ima dekle po materi petsto kop in lepo doto, a — bil je brez grba.

(Dalje prih.)

vest, da je slovenska stranka v Vovbrah, Grebinji in na Rudi, vsled neznosnega pritiska od nasprotni strani popolnoma propadla, ter v vseh treh skupaj zgubila 18 do sedaj vedno zanesljivih slovenskih glasov. Pobitost na narodni strani bila je vsled tega nepričakovanega poraza nepopisna, kajti teh 18 glasov, katere je naša stranka zgubila, ker se je na te kraje same preveč zanašala, bilo bi nam lahko pripomoglo do gotove in sijajne zmage, dočim nam je sedaj z vsakim posameznim glasom računati, in še nismo gotovi, da prodremo s svojim kandidatom ker se od nasprotni strani dela z nepopisnimi, aramtinimi sredstvi, z goljufijami, sleparijami in beganjem našega ljudstva. Tako se je n. pr. pravilo volilem, da se morajo volitve zaradi tega zopet vršiti, ker so slovenska poslanka Einspielerja in Murija iz deželnega zbora izbacnili, in se morajo sedaj drugi poslanci namesto teh voliti. Tudi so liberalci pravili volilem, da je Einspieler v zaporu, in da ne more več voljen biti. Kake volilce da so za svojo stranko na volišče spravili, o tem niti govoriti nečemo, in kako so na Rudi naše volilce psovali, jim trgali iz rok listke, na katerih so imeli zapisane volilne moze naše stranke, o tem poročalo se Vam bode od druge strani obširneje.

Naš položaj postaja na Koroškem vedno opasnejši, ker so se vsi elementi združili proti nam. Da smo propali v Vovbrah, krivo je največ to, da v Št. Petru na Vašinjah, kateri kraj je do sedaj pri vseh prejšnjih volitvah odločeval, neso storili povsem svoje dolžnosti. Temu se pa ne moremo toliko čuditi, pač pa nam je neumevna taktika, da se po jedni strani izdaja skupni pastirski list za volitve, na katerem se sveti mej podpisu tudi ime našega škofa, po drugi strani pa nam v najnovejšem času ta cerkveni dostojanstvenik pošilja na slovenske fare Lahe ali pa Nemce, ki so si za silo priučili nekoliko slovenščine zgolj iz tega namena, ker slovenske fare več nesejo, nego nemške. Da taki gospodje ne bodo delali za Slovence, razume se ob sebi. V Št. Petru pa se je nastavljal za župnika laški rojak, dočim se je prejšnji g. provizor, koroški rojak in Slovenec po rodu, ki pa je tudi prosil za Št. Petersko faro, katera se mu seveda ni podelila, porinil mej trde Nemce v Kleinkirchheim. Sploh imamo po slovenskih krajih sedaj že nekaj nemških župnikov in da jih s časom še več dobimo, tega smemo biti pod sedanjimi razmerami gotovi. Tudi se pri imenovanju župnikov, posebno dekanov, ki se nastavljajo po slovenskih krajih, le prerado poudarja, da naj se ne brigajo preveč za politiko, da ne bodo dražili Nemcev, ter jim dajali s svojim prenapetim postopanjem povoda za jezo. Mi Slovenci smo pa v primeri proti Nemcem prave pohlevne ovce, pa vendar nikdar ne čujemo, da bi se poslednjim od našega cerkvenega dostojanstvenika kedaj priporočalo, z nami milostneje ravnati. Nekaj dekanov in župnikov te baže, ki se za nas uboge slovenske pare res čisto nič ne brigajo, smo v najnovejšem času že na slovenske fare dobili, in da za njimi še več takih pride, je gotovo. Našim slovenskim duhovnikom, ki se pa še brigajo za verne svoje slovenske brate, se pa merijo nosovi ter se jim očita, kaj se oni toliko brigajo za Ciril-Methodove podružnice in nepotrebne slovenske posojilnice. Zaradi tega si že nobeden slovenski duhovnik, ki še čuti za narod svoj, ne upa v škofijsko palačo v Celovci, da bi ne čul iz ust visokoposvečenega gospoda cerkvenega dostojanstvenika kaj jednacega, kar je doživel koncem lanskega leta neki uzorni duhovni rodoljub, kateremu se nobena druga pregreha očitati ne more, nego ta, da je naidušen borilec za narodove svetinje, poleg tega pa tako blag in vesten duhovnik, kakor mu sv. cerkev predpisuje.

Ker smo Slovenci na Koroškem že marsikatero nevihto prestali, bomo tudi še to. Ali bode pa potem za našo katoliško cerkev bolje, ko se izneverimo naš slovenski kmet svoji narodnosti, in postane po uzoru „Bauernbundarjev“ pravi pravcati liberal, ki bode preklinjal, kakor sedaj nemški kmetje, cerkev in duhovnike, na tem dvomimo. Tako bode pa gotovo nastalo, ako se bode prepovedovalo, ucepeljati našemu kmetu ljubezen do svojega naroda. Poraz v Vovbrah nam to že potrjuje.

Po drugih občinah, po katerih se sedaj vršijo prvotne volitve, je na obeh straneh jako živahno gibanje. Upanja na zmago nismo še zgubili, in naša stranka bode delala do zadnjega, naj si potem že zmaga ali propade.

Z Vrhnike 17. februvarja [Izv. dop.] Lepa svečanost praznovala se je preteklo nedeljo v nas.

Po popoldnevem cerkvenem opravilu se je zbralo najrevnejših 23 dečkov in 23 deklic v sobi 2. dekliškega razreda, da se jim razdeli nekaj vrhne obleke. Blagorodni gospod Josip Gorup, velotržec na Reki, daroval je tudi letos tukajšnji revni šolski mladeži 100 glid. za nakup učil in obleke. Ker občina v obliči take reveže z raznimi učili preskrbuje, sklenilo se je, da se letos izključno obdarujejo samo z obleko. Izbrali so se iz vsacega razreda najpotrebnejši, a tudi najvrednejši otroci. Gospod dekan je mladini razjasnil pomen tega dne, ter jim na srce pokladal, da se pri vsaki priložnosti svojega dobrotnika v molitvi spominjajo. Našemu velezaslužnemu gospodu županu Gabrijelu Jelovšku gre pač v prvi vrsti topla zahvala, da se je toliko potrudil za nakup in izvršitev obleke. Tudi on je otroke s krepko besedo opominjal na lepo vedenje, zlasti zunaj šole ter tudi grajal z vso ostrastjo slabo obnašanje nekaterih dečkov, ki za nikakoršne nauke in opominjevanja ne marajo. Videlo se je, da so otrokom segale besede obeh gospodov globoko v srca. Da bi tudi zaželeni sad obrodile! Ko sta se konečno deček in deklica v imenu obdarovanih s primernimi besedami zahvalila, bila je slavnost končana. Blagemu gospodu daritelju pak kličemo iz srca: „Bog povrni tisočkrat!“

Iz Borovnice 18. februvarja. [Izv. dopis]

Gospod urednik, nikar ne mislite, da smo v Borovnici popolnoma zamrznili, temveč mi le molčimo, da bi se enkrat „Slovenec“ dopisnik popolnoma izkašljaj. No saj bi rekel tudi, da sta strastna dopisovalca „Slovenčeva“ zginila iz naše občine, in Bog nas varuj, da ne pride zopet kdaj kak sitnež, bolje, mirokaljivec v našo občino.

Novosti posebnih ni v naši fari, razven naslednje: Tukajšnji posestnik pride iz gostilne domov. Upira ga njegova žena: Kje si bil? On odgovori mirno: „V apnenici.“ „Pa še zdaj tja pojdi!“ mu veli žena. In res, on silno pokoren svoji ženi, jo uboga ter odide na kolodvor in se odpelje — Bog ve kam! V pismu, katero je iz Švice pisal, zagotovil je svoji boljši polovici, da se leto dnij ne vidita. Pač neumna prenapetost!

Veseli imeli smo dve ter smo se prav dobro zabavali. Hvala gg. pevcema z Vrhnike, katera sta prišla na veselico, kjer smo peli in se izborno veselili.

Pred nekaj dnevi dobil sem slovenski semenski katalog gosp. Josipa Lenarčiča z Vrhnike. Mislim, da je to prvi slovenski semenski katalog, kateri je prav umestno in lepo sestavljen. Tudi podobe so prav lepe in ker g. Jos. Lenarčiča prav dobro poznam, da je požrtvovalen gospod, umen in vzgleden ekonom, priporočam ga vsem, kateri kaj semena potrebujejo, naj naročijo pri g. Josipu Lenarčiču na Vrhniki, kateremu gotovo ni toliko za dobiček, kakor da postreže z najboljšim kaljivim semenom. Da je gospod Lenarčič sestavil slovenski semenski katalog imel je gotovo prav veliko truda, in jaz mu želim: Bog naj ga ohrani zdravega, gotovo bo še veliko storil za narod in kmetijstvo.

Volitve za državni zbor se bližajo, seveda mi ne bomo delali izjeme, a vendar bi prosili, če smemo prositi, našega gospoda državnega poslanca za Ljubljansko okolico, da bi enkrat prišel mej volilce, da bi ga vsaj poznali, če nam tudi neče nič povedati, kaj se v državnem zboru godi. Poznali bi radi našega gospoda državnega poslanca, in gotovo bi naredilo dober utis, ko bi se gospod poslanec tudi enkrat na deželo pokazal, prepričan naj bo, da ga bomo vsi veseli, kajti kar na „Slovenčev“ komando voliti, ne da bi svojega poslanca poznali, se človek tudi naveliča, akoravno smo vsi pobožni kristijani.

Iz Zagorja za Savo, meseca februvarja. (Še enkrat gosp. učitelj.) Vsak človek, komur je prirojen čut ljubezni do bližnjega svojega pozdravljal je z veseljem ozdravljenega tukajšnjega učitelja, ki je po hudi dveletni bolezni ob novem letu zopet šolo pričel. Tovariš šolski in nadučitelj bi bil pa iz znane sebičnosti in nevošljivosti vse raje videl, kakor da se bolnemu kolegi povračuje zdravje in da nastopi zopet zapuščeno svoje mesto. Čvrst na telesu in duhu prevzel je torej okrevani učitelj težavno breme ob novem letu in prevzel razun navadne šole še ponavljalno, katero pa tudi dečki iz nadučiteljevega razreda obiskujejo. Že v prvi uri te ponavljalne šole čutiti jo moral učitelj sad skrivne škodljive agitacije proti sebi, ki se je kazal v absolutni neubogljivosti starejih učencev. Vender je dan brez katastrofe preteklo. Čez teden

dnij prične se zopet ponavljala šola. Tu pa učenci niso čakali, da bi učitelj stvarno prišel, temveč hoteli so postati koj početkom pouka gospodje situacije. Upitje njihovo, skakanje čez klopi, po šolski sobi, teptanje z nogami bilo je toliko, da so ljudje na ulici obstajali in z začudenjem poupraševali, kaj je povod otrokom do takega obnašanja. Na uprašanje, ki ga je stavila mimo idoča žena do učenca: „Zakaj ste pa tako „žleht“?“ dobila je nepričakovan odgovor: „Saj smo „žiber“.“ „In zakaj?“ „Saj so nam rekli!“ „In kaj so vam rekli?“ „Le nagajajte mu, naj stari znori, če misli, dokler je še naš Hugo doma!“ — Tako je torej nadučitelj pripravil učence svoje, kako naj vsprejmejo novo okrevanega učitelja.

Večji zločin je tako podpihovanje učencev, nego bi bil nadučitelj vsakemu učencu potisnil nož v roke in mu rekel: „Idi in zabodi ga!“ S tem bi mu bil vzel le zemsko bitstvo, vzel mu življenje trupla, a naš nadučitelj ni zadovoljen s truplom, on hrepeni ukončati in uničiti najdražje človeško imetje, uničiti kolegi svojemu pamet in razum, razum, ki se mu je po čudesu božjem v tako polnej meri zopet povrnil. In tak človek, ki šolsko mladino tako poučuje, tak človek se še imenuje in je še nadučitelj! Ubi tempora! Hudobnež zadnje vrste, ki je morda dvanaajstotico potnikov oropal, ta ne bo želel, oropati te tvojega zdravega uma; a naš nadučitelj, ki se prištevava olikancem, ki hoče biti v nas avtoriteta, ta ne nosi samo v svojej nepopisljivi duši takih nesramnih želja, izraža jih celo proti nedolžni mladini, proti mladini, ki je njemu v varstvo in pouk izročena! Kakšna more postati ta mladina, ki hodi k našemu nadučitelju v šolo, presodi čitatelj sam! — Ima pa naš nadučitelj kak vzrok do takega ravnanja? Da. Na mesto bolnega učitelja postavil je bil šolski svet kot suplenta sina nadučiteljevega; ta je pa z novim letom, ko je pričel poučevanje okrevani učitelj, moral reči šolskim ste-nam ade! Upanje, da bo komaj iz učiteljskega prilezel, prišel na lahek način do dobre službe, šlo je po vodi. Temu svojemu sinu v prid torej privoščil naš nadučitelj, da bi osiveli kolega njegov, ki je vse svoje moči jedino vzgoji slovenskih otrok daroval, ki je priljubljen vsem kolegam svojim, kojemu so pri deželnih in okrajnih shodih skazovali učitelji svoje zaupanje in ki je z veseljem se zopet ozdravljen podal v težaven posel, — da bi ta kolega zopet moral opustiti šolo — da bi znorel!

Ne maram zasledovati dalje te po vsem Zagorji znane afere, izročem le svoje začudenje nad tem, da se to postopanje nadučitelja našega od nobene strani ne graja, da se mu tu in tam celo remuneracije dele, remuneracije za prelepe nauke, ki jih učencem svojim podaja. Radoveden sem tudi, kako bo šolsko oblastvo našega nadučitelja za take nauke poplačalo, koliko časa on še nadučitelj in sploh učitelj ostane, on, ki ima vse lastnosti v sebi, le onih, ki so potrebne pedagogu, ne. —

Domače stvari.

— (Državnozbornske volitve) Na štajerskem je zmaga slovenskih kandidatov povsod gotova. Pravega volilnega boja drugej ne bode, nego v Mariboru. A tudi tamkaj so volitve volilnih mož, kolikor doslej znano, prav ugodno. Pri sv. Križu nad Mariborom, v Smolniku, Lembahu, v Rbnici, v Krecenbachu izvoljeni so naši, isto tako v Orehovivasi, v Poljčanah in Studenicah. — Na Primorskem se že par dni vrše volitve. Na Kvarnerskih otocih pričele so se volitve dne 16. t. m. Izvoljeni so sami naše gore listi. Jednako bode v vseh občinah v političkih okrajih Volosko in Pazin. V okrajih koperskem volila je Dolina dne 18. t. m. in izvolila 15 naših mož. V Buzetu začela je volitev včeraj in se nadaljuje danes in jutri. V Višnjaju bil je hud boj. Volitev trajala je od 9. ure zjutraj v pozno noč. Izvoljenih je 7 narodnjakov s 147 glasovi, nasprotniki dobili so le 78 glasov. — O volitvah na Koroškem poročamo v dopisu.

— (Z Dunaja:) Poljskim listom piše se z Dunaja, da bode namestnik Badeni prevzel vodstvo notranjega ministerstva, grof Taaffe pa obdržal samo predsedstvo v ministerskem svetu, namestnik Löbl pa da pojde v Lvov. Je li ta vest kaj več, nego sama konjektura bodedo v kratkem videli.

— (Iz Celja) se nam poroča: Naš „stadamt“ je zopet jedenkrat dobil dokaz, da so nad njim še višje oblasti. Poslanec dr. Dečko si je namreč hotel zaradi reklamacij prepisati volilno listo,

kar se mu pa ni dovolilo. Reklo se mu je, da je pač dovoljeno pregledati listo, ne pa prepisati jo. Vselej tega odloka pritožili so se poslanci dr. J. Dečko, dr. J. Srnc in M. Vošnjak telegrafično pri ministerstvem predsedniku. Takoj se je Celjakemu „stadamt“ telegrafičnim potom ukazalo, „da mora dovoliti prepis volilnih list“, kateri odlok je c. kr. okrajne glavarstvo tudi dalo na znanje imenovanim trem poslancem.

— („Slovensko društvo“) V Pulji izhajajoči „Il Diritto Croato“ pozdravlja prav s toplimi besedami novo „Slovensko društvo“ v Ljubljani ter konča tako-le: „Novemu društvu in mnogobrojnim domoljubom, ki so mu pristopili, želimo najlepšo prihodnost. Naj bi se jim posrečilo, naučeni po jednem duhu in jednej misli biti v korist svoji domovini, katerej preti tako silno mogočni teutonski element.“

— (Volilno gibanje na Koroškem.) Jako huda je borba od obeh strani na Koroškem in uporablja nasprotna nemška stranka vsa mogoča sredstva, da bi zabranila koroškim Slovencem priti do tega, da si tudi oni izberó svojega poslanca, kateri bi v istini zastopal njihove splošne, posebno pa narodne interese. Od raznih strani dohajajo nam ugodna poročila, da so prvotne volitve ugodno izpale za Slovence. Če bodo koroški domoljubi vztrajno ostali pazni do zadnjega trenutka in se ne uklonejo duhom, nego pogumno nadaljujejo pričeto volilno borbo, je prav lahko mogoče, da bodo njih naporimeli dober uspeh ter da zmagajo in tako pokažejo pred svetom, da tudi tužna Koroška ustaja, da se je zdrnil tudi tam slovenski duh. Velika in težavna je naloga, premagati toliko ovir in zmagati tako brezozirnega nasprotnika, a tem slavnejša bode zmaga, ako si jo pridobé vrli bratje koroški z žilavim in vztrajnim delovanjem.

— (Volilno gibanje na Goriškem.) Kakor se nam poroča iz Gorice, so prvotne volitve v okrajih Goriške okolice do zdaj v obče prav povoljne. Velika večina dosedanjih izvoljencev je za dr. Gregorčiča. Pod naslovom „Goriški Slovenci — pozor!“ razširja se po Goriškem brošurica, katera osvetljuje delovanje bivšega jedinega državnega poslanca goriških Slovencev, dr. Jos. Tonkliča, oziroma mu našteva vse njegove opuščevalne grehe. Ta brošurica izreka se za kandidature dr. Gregorčiča, katerega so — kakor smo že naznanili — soglasno postavili kot svojega kandidata mnogobrojno obiskani občni zbori političnih društev „Sloge“, „Zavednosti“ in „Slovenskega jeza“.

— (Slovensko gledališče.) V nedeljo dne 22. t. m. bode se predstavljala Božidara Borgjoškega šaljiva burka: „Svilnati robec“. Pisatelja Borgjoškega odlikovala je za to igro „Matica Srbska“ s tem, da mu je igro nagradila. Preložil jo je g. Vaso Petričič ml.

— (Sokolski „jour-fixe“.) Program za jutrnji „Sokolski večer“, pri katerem bode sodelovalo vrlo naše pevsko društvo „Slavec“, je naslednji: 1. Pozdrav. 2. Foerster: „Sokolska“. 3. Vilhar: „Slavjanska“. 4. Nedvčl: „Ljubezen in spomlad“. 5. Abt: „Večerna“. 6. Komični prizor. 7. Dr. Ipavic: „Mrak“. 8. Dr. Ipavic: „Slovanska pesem“. 9. Skraup: „Kitara“. 10. Šaljivi zbor. — Brez dvoma je torej, da bode udeležba bratov Sokolov prav obilna, ker sta reditelja skrbela, da nam podasta lep in zanimiv vspeh, da tako dostojno proslavimo odhodnico zasluženega brata Dragotina Hribarja. Na zdar!

— (Občni zbor „hranišnega in posojilnega društva v Ljubljani“) bode v nedeljo dne 22. februarja dopoldne ob 10. uri v gostilni „Bierhalle“ na sv. Petra cesti. Dnevni red: 1. Poročilo ravnatelja. 2. Računsko poročilo za 1890. 3. Poročilo kontrolnega odseka. 4. Volitev kontrolnega odseka za 1891. 5. Posamezni nasveti sodrugov.

— (Vabilo k občnemu zboru moških udov društva Marijine bratovščine v Ljubljani,) kateri bode v nedeljo dne 22. febr. 1891 dopoldne ob 9 uri v mestni dvorani na rotovži. Dnevni red: 1. Poročilo predstojnika. 2. Čitanje zapisnika lanskega občnega zbora. 3. Poročilo o letnem računu 1890. 4. Volitev 3 odbornikov in 3 računskih preglednikov. 5. Predlog odborov o preuredbi pravil. 6. Posamezni nasveti članov društva. K temu zborovanju vabi vse cenjene sobrate

Društveni odbor.

— (Avstrijska mornarica,) katero sestavljajo ladije „Radecki“, „Frundsberg“, „Friedrich“,

„Albatros“ in „Nautilus“ došla je v Spljet, da tam pričakuje nemško mornarico, s katero bode imela skupna vežbanja.

— (Železnica Celje-Velenje,) se bode skoro začela graditi, ker so obravnave zaradi koncesije končane in je samo še treba potrjenja višjih mest. Omenjena lokalna železnica se bode dovršila še to leto.

— (Iz Sodražice.) Iz naše občine se pripravljajo blizu 60 mož na pot v Ameriko. Bodo li ondu našli srečo, katero uričakujejo, je pa dvomljivo. Bog daj!

— (Nesreča.) V Trbovljah ponesrečila se je 10. t. m. delavka Alojzija K. Ko je vodo pila, podrl jo je napolnen voziček tako nesrečno, da je pri priči bita mrtva.

— (Občni zbor ženske podružnice sv. Cirila in Metoda v Trstu) bil je preteklo nedeljo. Gospodična podpredsednica Just. Micheli nagovorila je zbrane dame ter izrekla iskreno hvalo vsem, kakor tudi g. prof. Mandiču, ki je bil s svetom in dejanjem odbor v podporo. Tajnica g. Nadlišek slikala je na kratko delovanje podružnice, ki je pri raznih prilikah pospeševala narodne namene. Iz poročila blagajničarice gospodične Mankoč povzamemo, da so bili dohodki z letnino in drugo 275.40 gld., za božičnico 380.37 gld. Skupaj 655.77 gld. Tudi obleke se je nabralo 208 komadov, ki so se razdelili za božičnico. Po poravnanih stroških je ostanka 67.72 gld. Pri volitvi novega odbora, predlaga gospodična Lavrenčič, poudarjajoč zaslužno in marljivo delovanje dosedanjega odbora, da se z vsklikom zopet izvoli, kar je bilo vsprejeto jednoglasno. V odboru so: gospa Truden, predsednica; gospodična Nadlišek, tajnica; gospodična Mankoč, blagajničarica; gospodične Micheli, Delkin in gos. Ščuka, namestnice. Za pregledovalki računov izvoljeni sta gospodični Lavrenčič in Gombač. Zaključujoč to kratko poročilo, stavljamo vrle in domoljubne Tržaške Slovenke v izgled mnogim drugim po širni naši domovini, kjer še nemamo ženskih podružnic toliko važnemu narodnemu društvu. Tu je še široko polje, katero naj bi ne zanemarjale domoljubne naše dame na dalje. Treba je malo več odločnosti in krepke iniciative in vse se da doseči. Živele torej bodeče nove ženske podružnice družbe sv. Cirila in Metoda! —i

— (Glasbeni zavod v Zagrebu in naša „Glasbena Matica“.) Znano je, kolike žrtve prinaša dežela Hrvatska, da vzdržuje dostojno narodno gledališče. Isto tako daje tudi lepo vsoto za vzdrževanje deželnega glasbenega zavoda, v katerem se goji domača glasba. Te dni bila je glavna skupščina in bode gotovo tudi naše čitatelje zanimalo kaj zvedeti o zavodu, ki ima jednako nalogo, kakor naša se le razvijajoča se „Glasbena Matica“. Preteklo leto preustroji se je Glasbeni zavod Zagrebški prav temeljito. Do sedaj dajala je dežela podpore 4000 gld. na leto. Po novih uredbah pa bode treba večje vsote in je ban obljubil, da bode v zboru podpiral naprošeno podporo, ki bi znašala 12.000 gld. Mesto Zagrebško povišalo je podporo od dosedanjih 200 gld. na 500 gld. Razni dobrotniki so darovali izdatne zneske. Koncem leta 1890. štel je zavod 42 utemeljiteljev, 48 častnih članov, 65 podpirajočih I. vrste in 435 podpirajočih II. vrste, skupno 590 članov. Izvršujočih članov je bilo 42; učencev in učenk se je upisalo 259, izostalo jih je 15, šolnine oproščenih je bilo 95. Dohodki znašali so za preteklo leto 15.447 gld., stroški 15.023 gld. Premoženje kaže: aktiva 65.633 gld., pasiva pa 15.120 gld., torej je čistega premoženja 50.513 gld. Mej družimi bil je povodom svoje 25letnice imenovan častnim članom tudi naš rojak g. Fr. Ser. Vilhar. Iz zgornjih podatkov vidimo, kako uspešno lahko dela imenovani zavod, ker ima trdno zaslonbo v deželni in mestni podpori. Jednako želeli bi še v obilnejši meri, nego je bilo dozdaj, tudi naši vrli „Glasbeni Matici“, ki s primerno malimi pripomočki vender dosega tako lepe uspehe in skrbi za razširjevanje domače glasbene umetnosti. Vsem njenim poverjenikom po deželi naj bi bilo toplo priporočeno, skrbeti, da jej pridobé novih podpornih članov, katerih šteje veliko premalo gledé na izredno njeno važnost na polji narodne prosvete. —i

— (Grozna surovost.) V Konjicah napadel je brez vsacega razloga nek čevljarski pomagač iz Žit imenom Faktor 32letnega delavca Antona Kresnika ter mu prebil črepijo z motiko. Surovega pretepača so zaprli.

— (Potresi.) Dne 17. t. m. bil je v Jamnici na Hrvatskem hud potres ob pol tretji uri zjutraj, katerega je spremljalo podzemeljsko bobnenje. Tudi v Travniku in v Gorah čutili so potrese, precej čutno, tako da so zvenketala stekla in predmeti po omarah. Čulo se je tudi bobnenje, jednako pokanju ognja v zaprti peči.

— (Iz drž. nasajališč) na Štajerskem oddaje se tudi letos v spomladi 100.000 do 400.000 gozdnih sadik, posebno črni in gozdni bori za denar ali pa tudi brez plačila tacim, ki imajo manj premoženja. Prošnje naj se pošljejo do dne 15. marca t. l. c. kr. dež. gozdnemu nadzorniku v Gradcu.

— („Sadjarsko društvo“) za Šoštanjski okraj vabi tem potom vse prijatelja sadjarejstva k udeležbi občnega zbora, kateri se vrši v nedeljo dne 1. marca t. l. ob 4. uri popoldne v gostilni gosp. Jože Skaza-ta v Velenji. Dnevni red: 1. Volitev načelnštva in odbora. 2. Vsprejem novih ulov. 3. Razni predlogi.

Osnovni odbor.

— (Bekštanjska posojilnica v Ločah) imela je l. 1890. 147.242 gld. 55 kr. denarnega prometa. Pristopilo je na novo 46 zadružnikov, izstopilo pa 14 in šteje posojilnica koncem l. 1890. 316 zadružnikov, ki imajo v deležih 4510 gld. in s pripisano dividendo 5085 gld. 44 kr. na dobrem. Hranilnih ulog se je uložilo 16.663 gld. 61 kr., izplačalo pa 11.309 gld. 55 kr., in je njih stanje z obresti vred koncem leta 46.931 gld. 7 kr., ki so uloženi na 212 knjižicah. Stanje danih posojil pomnožilo se je za 7458 gld. — kr. in znaša koncem leta 51.391 gld. 13 kr.; posojila dana so 291 zadružnikom, in sicer na menice 46.639 gld. — kr., in na dolžna pisma 7458 gld. 13 kr., kateri zadnji so uknjiženi na zemljišča. Posojilnica je v minolem letu vedno imela za potrebo denarja na razpolaganje in je še za nekaj časa 2000 gld. pri hranilnici uložila. Vsak prosilec, ki se je zaupanja vreden spoznal, dobil je pri posojilnici hitro pomoč. — Koncem leta ostalo je 1703 gld. 27½ kr. gotovine. Reservni zaklad iznaša 1459 gld. 61½ kr.

Ravnateljstvo.

— (Za dijaško kuhinjo v Mariboru) so darovali gg.: Dav. Matek, doktor iuris cand. in podravnatelj, 5 gld.; Ant. Hajšek, dekan v Slov. Bistrici, 5 gld.; Altman, zlatomašnik, 5 gld.; Rud. Raktelj, kapelan v Slov. Bistrici, 1 gld.; J. Tajek, kapelan v Slov. Bistrici, 1 gld.; dr. Omulec, odvetnik v Ormoži, 5 gld.; Dav. Jurkovič, župnik pri sv. Petru, 5 gld.; posojilnica v Konjicah, 15 gld. Bog plati!

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Splet 19. februarja. Nemško vežbalno brodovje odplulo danes pri hudi burji iz Dubrovnika. Tukaj je bode vsprejelo in pozdravilo avstrijsko vežbalno brodovje.

Varšava 19. februarja. Baron Krüdener, general pehote, bivši namestnik vrhovnega poveljnika vojaškega okraja Varšavskega, umrl nagloma.

Peterburg 19. februarja. V poučenih krogih se govori, da bode generalni guverner velike kneževine Finske, grof Heyden, v kratkem ostavil svoje mesto in da bode njegov namestnik grof Aleksij Ignatjev, sedanji generalni guverner v Kijevu.

Novi York 19. februarja. Povodenj v Pensilvaniji ponehava. Škoda v Pittsburgu ceni se na milijon dolarjev.

Dunaj 20. februarja. Grofu Taaffeu se zdravje boljša.

Budimpešta 20. februarja. Nadvojvoda Fran Ferdinand došel je ob 8½ zjutraj. Na kolodvoru pozdravilo ga je občinstva z eljen-klici.

Hamburg 20. februarja. „Hamburgischer Correspondent“ javlja: V kratkem pričakuje se Crispi, ki pride v Friedrichsruhe obiskat Bismarcka.

Razne vesti.

* (Zimske zabave ruske.) V Peterburgu so zimske zabave na vrhuncu. V koncertnem vrtu „Akvarium“ tik mesta zgradil se je ledeni labirint na istem mestu, kjer je lansko zimo stal velik stolp iz ledu. Nova zgradba zares zasluži svoje ime, ker je le težko najti izhod iz nje. Mnoge iz leda umetno izsekane statue in sohe dajejo vsemu poseben čar. Monumentalne ledene stopnice vodijo v goraje nadstropje, kjer je nastavljena velika skupina vsa iz leda izklesana, v nje sredini lepa majestetična ženska v starinski obleki. Električna razsvetljava in raznobarvane bengalične luči napravljajo čaroben utis in se vse blesketa.

* („Mestno razširjenje“ v Benetkah) Dne 11. t. m. sešla se je v Benetkah komisija, v kateri so člani imenovani od vlade in od mestne občine, v svojo poslednjo sejo. Dvajset dnij ogledovali in posvetovali so se strokovnjaki iz vseh pokrajin Italije pod predsedstvom arhitekta prof. C. Boito iz Milana, kako bi se dale Benetke zahtevam sedanjega časa primerno razširiti in preustrojiti, ne da bi se preživo segalo v zgodovinske znamenitosti čudnega mesta. To delo ne bode baš lahko. Kolikor se čuje, bode se zgradila cesta iz Benetk v Mestre, kjer bi s časom nastale nove trgovske Benetke, stare Benetke pa bi potem ostale samo velikansk starinsk in slikarsk muzej.

* (Velika nesreča) dogodila se je v Kvebeku v neki predilnici. Razpočil se je parni stroj in je bila vsled tega uničena skoro vsa tovarna. Več sto delavcev je zasutih pod razvalinami. Izvlekli so že nad 30 mrtvih.

* (V Londonu) so našli zopet jedno žensko umorjeno na enak način, kakor lansko leto več drugih. Sumijo, da je to zopet novo zločinstvo neznanega morilca žensk, kateremu policija ne more priti na sled. Zapri so necega mornarja, ki ga sumijo zaradi tega umora.

* (Požar v poštne uradu.) Vsled dotike električnih žic z lahko užigljivimi tvarinami nastal je ogenj v prizemlji generalnega poštne urada v Novem Yorku, baš ko se je razdeljevala iz Evrope došla pošta. Skoro vsi časopisi so poškovani, deloma so zgoreli. Več oseb bilo je prigašeni ranjenih.

* (Slabo poplačana darežljivost.) Komičen prizor vršil se je te dni na nekem trgu v Pragi. Postaren gospod korakal je nekako dobre vinske volje po ulici za njim pa tolpa šolarčkov. Nakrat se ustavi pred neko prodajalko sadja ter kupi za poldrug goldinar pomeranč, katere je hotel sam razdeliti med mladino. Otroci pa neso čakali temveč se vrgli nad pomeranče, tako, da so podrli na tla darežljivega gospoda in se kobilili preko njega ter pulili za sadje. Pri tem pa so podrli vse drugo nakopičeno sadje ter odnesli na vse kraje. Bilo jih je nad sto. Končno ni preostajalo darežljivemu gospodu drugega, nego da je poplačal vse sadje ter zbežal v voz, ki ga je odpeljal pogledom radovedne množice, ki se je nabrala vsled tega prizora.

Piccoli-jeva esenca za želodec
je želodec krepčujoča, razmešujoča, zlato žilo (hemoroida) in gliste odpravljajoča zdravilno sredstvo. Steklenica 10 kr. 2 (80-5)

„LJUBLJANSKI ZVON“
stoji
za vse leto gld. 4.60; za pol leta
gld. 2.30; za četrt leta gld. 1.15.

Tuji:

19. februarja.

Pri Mallé: Müller iz Trsta. — Kneifel, Steinsberg; Spielmann, Lehmann, Schönaug, Stuckhardt z Dunaja. — Rom iz Kočevja. — Hansalik iz Pulja. — Brož iz Idrije. Bartoš, Voyageur iz Praga. — Conighi z Reke.

Pri Sten: Princ Windischgrätz, Hildebrand, Pick, Janker, Boskovic z Dunaja. — Rome iz Gorenjskega. — Kleinerchen s soprogo iz Domžal. — Langenfelder iz Namberka. — Gassner s soprogo, Demberger s soprogo iz Tržiča. — Kovač iz Zagreba. — Stehr iz Trsta. — Morawetz iz Beljaka. — Baron Plappart iz Gradca.

Pri bavarskem dvoru: Kotschewar iz Kočevja. Suttinger s soprogo iz Celovca. — Grilli iz Amerike. — Hutter iz Kočevja.

Pri južnem kolodvoru: Stritof iz Staroga trga. Grabovec, Ložar iz St. Vida.

Umrli so v Ljubljani:

18. februarja: Alojzija Seliskar, zidarjeva vdova, 58 let, Gruberjeve ulice št. 4, za plućnico.

19. februarja: Marija Franc, uradnega sluga vdova, 78 let, Poljanska cesta št. 8, za oslabiljenjem.

V deželni bolnici:

17. februarja: Avgust Kraljič, čevljar, 29 let, za jetiko.

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mokrina v mm.
19. febr.	7. zjutraj.	747.8 mm.	-38° C	sl. svz.	d. jas.	
	2. popol.	748.2 mm.	1.1° C	sl. svz.	d. jas.	0.00 mm.
	9. zvečer	749.7 mm.	-24° C	sl. svz.	obl.	

Srednja temperatura 1-7°, za 0-3° nad normalom.

Dunajska borza

dué 20. februarja t. l.

(izvirno telegrafsko poročilo.)

	včeraj	danes
Papirna renta	92 —	91.95
Srebrna renta	92 —	91.95
Zlata renta	110.50	110.50
5% marenca renta	102.05	102.05
Akcije narodne banke	987 —	986 —
Kreditne akcije	308 —	308.25
London	115 —	114.90
Srebro	—	—
Napol.	913	912
C. kr. cekini	545	545
Nemške marke	56.40	56.87½
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	132 gld. — kr.
Državne srečke iz l. 1864	100.	182 —
Ogerska zlata renta 4%	—	105 — 45
Ogerska papirna renta 5%	—	100 — 90
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	121 —
Zemlj. ob. avstr. 4½% zlati zast. listi	—	113 —
Kreditne srečke	100 gld.	183 — 50
Rudolfove srečke	10	20 — 25
Akcije anglo-avstr. banke	120	167 —
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	—	—

Vsak slovenski gospodar,

ki še ni naročen na ilustriran gospodarski list „Kmetovalec“ s prilogo „Vrtinar“, pošlje naj svoj naslov c. kr. kmetijski družbi kranjski v Ljubljani, katere mu doloži prvo številko brezplačno in iz katere more sprevideti, da je list neobhodno potreben za vsakega naprednega slovenskega gospodarja. (60—18)

Št. 2767.

Razglas.

Mestni magistrat Ljubljanski naznanja stavodolžnim mladeničem:

1. Glavni nabor za deželno stolno mesto Ljubljano vršil se bode letos dué 13. aprila v mestni dvorani ter se bode pričel ob 8. uri dopoldne.

2. Stavljenci, odnosno tudi njihovi možki svojci, ki bodo k naboru klicani, imajo priti o pravem času in snažni na nabiralnišče ter imajo o pravem času prinesiti potrebne dokaze, če se oglašajo za ugodnost:

- kot kandidati duhovskega stanu, kot posvečeni duhovniki in kot nameščeni dušni pastirji (§ 31. voj. zak.);
- kot podučitelji, učitelji in učiteljski kandidatje (§ 32. voj. zak.);
- kot posestniki podedovanih kmetij (§ 33. voj. zak.);
- iz rodovinskih razmer (§ 34. voj. zak.);
- jednoletne prezentne službe (§§ 25. — 29. voj. zak.).

3. Stavljenci, kateri želé ugodnost po §§. 31. do 34. vojnega zakona in imajo tudi pravico do ugodnosti jednoletne prezentne službe, morejo, ako bi se jim odbila prošnja za kako prvič omenjenih ugodnostij, pognati se za ugodnost jednoletne prezentne službe pri glavnem naboru.

4. Kdor bi zanemaril stavno dolžnost, kakor tudi sploh iz vojnega zakona izvirajoče mu dolžnosti, bi se ne mogel izgovarjati, da mu ni bil znan ta razglas ali vojni zakon.

Magistrat deželnega stolnega mesta Ljubljane

14. dan februarja 1891.

Krčma „Pri Lozarji“

(„Zur Stadt München“)

v Rožnih ulicah št. 15

z živinskim hlevom se dá značajnemu krčmarju, kateri zamore kavcijo uložiti, v zakup na račun.

Podrobnosti se izvedó do 1. dne marca t. l. pri zakupodajalci Karolu Lenée-tu v Laverči. (126—3)

Prodajalnica

z magacinom in stanovanjem vred

ležeča tik farne cerkve in v obližji kolodvora v Kamniku, odda se pod ugodnimi pogoji v najem.

Več poizvé se pri posestniku hiš. št. 16/17.

(127—2)